

på, at en løsning, hvorom der kan opnås enighed, altid vil være et kompromis og indebære visse indrømmelser. Jeg ønsker også at appellere til mange af de større nationer repræsenteret her om at huske det særlige hensyn, som af mange grunde bør tages til lande eller områder, hvis beliggenhed er en sådan, at en befolkning simpelt hen ikke kunne opretholde en rimelig levestandard uden havets rigdomme.

Hr. præsident, skønt der er visse lyspunkter i den internationale situation, er det stadig for tidligt at være optimistisk. På mange områder er stærke kræfter sat i gang i vor verden, kræfter, som vi knap nok har lært at kontrollere, og hvis endelige resultater næppe nogen kan forestille sig. Jeg tænker på den frygtindgydende udvikling af atomvåben. Endnu har vi ikke nået den tekniske grænse for virkningen af atom-eksplosioner. Jeg tænker ligeledes på det næsten ufattelige fremskridt med hensyn til menneskehedens erobring af verdensrummet. De resultater, der er nået på dette område, er imponerende. Men man kan næsten ikke være vidne til de videnskabelige og tekniske fremskridt, som har fundet sted på disse felter, uden en følelse af, at de strålende resultater kan blive misbrugt til militære formål. De kunne således på samme måde som kendskabet til atomenergi blive en trussel for menneskeheden. Der er et stigende behov for politiske beslutninger, som vil kunne kontrollere og fjerne denne trussel. De enorme videnskabelige og tekniske kræfter, som nu anvendes til militære formål, burde udelukkende sættes ind på

bestræbelser, der tjener fredens sag og hele menneskehedens velfærd.

Men stærke kræfter er også i bevægelse på det politiske område. Jeg tænker her ikke alene på uoverensstemmelser mellem den vestlige og den kommunistiske verden, uoverensstemmelser, til hvis formindskelse personlig kontakt mellem statsmænd muligvis kan bidrage. Jeg tænker også på de stærke nationale bevægelser, som vi ser udvikle sig over hele jorden og måske særlig i Afrika og Asien. Jeg ønsker at give udtryk for, at vi i Danmark respekterer disse bevægelser, så længe deres mål bliver fremmet ved fredelige midler og på en måde, som ikke krænker menneskerettighederne. Det er vort ønske, at disse bevægelser i naturligt samarbejde med andre nationer og især med dem, som har gamle forbindelser med disse områder af verden, skaber bedre levevilkår og større frihed for deres folk. Det er ulykkeligt, at racestrid og racefordomme ikke overalt tilhører fortiden. I Danmark føler vi, at forholdene i adskillige dele af verden lader meget tilbage at ønske i så henseende. Vi finder, at intetsteds skulle det være tilladt én race at diskriminere imod en anden race.

Som afslutning vil jeg gerne give udtryk for den danske regerings tillid til De Forenede Nationers generalsekretær, som, når omstændighederne krævede det, på en så beundringsværdig måde har vist sig rede til med sin personlige indsigt og sit personlige arbejde at gå ind for fredens sag. Efter vor opfattelse har generalsekretærens stille diplomati haft betydelig succes.